

بررسی رابطه بین هوشبهر نوجوانان اتیسم با اختلال رفتاری و انگیزش تحصیلی

مهناز عسکریان^۱، سید علی آل یاسین^۲، فریبا محمدخواه صومعه سرایی^۳

^۱ هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان

^۲ هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین هوشبهر نوجوانان اتیسم با اختلال رفتاری و انگیزش تحصیلی بود. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل نوجوانان مبتلا به اتیسم، انجمن اتیسم شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بودند. نمونه آماری شامل ۶۰ کودک که به صورت نمونه گیری غیر تصادفی در دسترس انتخاب شدند ۳۰ کودک اتیسم و ۳۰ کودک غیر اتیسم که از این ۳۰ کودک اتیسم (۱۵ دختر و ۱۵ پسر) اتیسم، و ۳۰ کودک غیر اتیسم (۱۵ دختر و ۱۵ پسر) غیر اتیسم بودند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه اتیسم در نوجوانان، پرسشنامه مبتنی بر تجربه آخنباخ (ASEBA): الف - سیاهه رفتاری کودک برای سنین ۱۸-۶ (CBCL) ب - فرم گزارش معلم برای سنین ۱۸-۶ (TRF) و پرسشنامه انگیزش تحصیلی هارتر. با تأکید بر مدل آماری رگرسیون مشخص گردید. این پژوهش نشان داد که بین هوشبهر نوجوانان اتیسم با اختلالات رفتاری و انگیزش تحصیلی رابطه وجود دارد. این یافته ها با یافته های، نلسون و همکاران، ۲۰۰۵، بین و همکاران، ۲۰۰۷، کافمن، ۲۰۰۱، تکلوی، ۱۳۹۰، بارت، ۲۰۰۰، میتچل و همکاران، براون و پرسی، ۲۰۰۷، پیت، ۱۹۹۹، بولتون و همکاران، ۱۹۹۴، علی اکبری، زهرا، ۱۳۹۸، کویزین و کالوس، ۲۰۱۴ مطابقت دارد.

واژه‌های کلیدی: هوشبهر، نوجوانان اتیسم، اختلال رفتاری، انگیزش تحصیلی، اتیسم

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۵۱۳-۴۸۶